

תת"ע 914/06 - אבשלום דרורי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לטעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 914-06-23 מדינת ישראל נ' דרורי
תיק חיזוני: 20153394554

מספר בקשה: 3

בפני כבוד השופט שרת קריספין
מבקש אבשלום דרורי ע"י ב"כ עו"ד מירילוי
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין בהuder, שנית לאחר שה המבקש זומן לדין ושבחר שלא להתייצב, הורשע בהuder בעבירה של ניגזה בנסיבות מופרזת, כמוポート בכתב האישום והכרעת הדין.

כעת, עותר המבקש לביטול פסק הדין, בטענה כי לא זמן דין וק"מיים כשלים באישור המסירה.

דין והכרעה

ה המבקש זומן דין וחזקת המסירה אינה נסתרת על ידי טענות בעלמא כנגד אישור המסירה, כפי שנקבע בפסקה ענפה של בתיהם המשפט.

בעפ"ת 15-08-5086 נכבר נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד הש' אלאון:

"המעערר התעלם מהודעות הדואר הרשומות. המערער מפנה לליקויים שנפלו, לגישתו, באישור המסירה. על כך כי באישור המסירה סומנה הרוביריקה "לא נדרש", בלבד, ולא צוינה שעת המסירה ו/או פרטיו המלאים של עובד הדואר ומשכך, נעדר אישור המסירה, לטענתו, תוקף. אין בידי לקבל טיעון זה. ראשית, אישור המסירה כנגדו קובל המעערר נבחן ע"י בית המשפט לטעבורה, אשר מצא כי די בו כדי לקבוע כי ההזמנה לדין הומצאה למעערר דין. המדובר בקביעה עובדיות, שאין מקום לערער אחריה. עוד יש להוסיף כי המערער לא פנה לרשות הדואר בניסיון לברר הפרטים החסרים וכי בכך לדחות את טענתו זו של המעערר.

המשיבה טוענת כי חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974, חלה בענייננו, וזה לשונה:

"חזקת מסירה"

44א. בעבירות תעבורה שעלייהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לשלוט קנס או ההזמנה למשפט לעבון עבירת קנס Caino הומצאה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, zostת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעתו מלקלבן".

думתי כදעתה. לא נעלמו מעני טיעוני ב"כ המערער והפניטו לשני פסקי דין: עפ"ת 14-07-2492 עבדו נ' מדינת ישראל ו-עפ"ת 11-08-20102 משארקה עיאד נ' מ"י, בהם נקבע כי משайн מדובר בעבירה של ברירת משפט אלא בעבירה של הזמנה לדין, הרי שאין תחוללה לתקנה 44א הנ"ל, אלא לסע' 237(א) לחס"פ. אך פרשנות זו אינה עולה בקנה אחד עם לשון התקנה ואל מול פסקי דין אלה עומדת קביעתו של בית המשפט העליון מפי כב' השופט א' שוהם ברע"פ 7789/14 מוחמד זהאייה נ' מדינת ישראל (1.12.14). שם דובר על מי שהורשע בהעדרו בעבירה של נהיגה בנסיבות מופרזת ובקשו לbijtול פסק הדין נדחתה. שם טען המערער כי לא קיבל את ההזמנה לדין אשר נשלחה לבא-כוחו ודבר הדואר "לא נדרש" על ידו. בית המשפט העליון קבע כי במקרה זה משנתלה הזמנה לדין ודבר הדואר "לא נדרש", חלה חזקת המסירה ויש לראות את הזמנה Caino הומצאה כדין: "...אין מחלוקת על כך שההזמנה לדין נשלחה לעוז"ד שעאר, בא-כוחו של המבקש דاز, ודבר הדואר "לא נדרש" על-ידו. בנסיבות אלה, בפרט נוכח "חזקת המסירה", יש לראות את הזמנה Caino הומצאה כדין ליידי...". (שם, פסקה 8).

וכן ראה רע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015), מפי כב' השופט א. שוהם, אשר שב ואישר את חוקיותה של חזקת המסירה החלה גם במקרים אלו. באותו עניין נדחה ערעור על קביעתו של בית המשפט המחויז, אשר נקבע כי "משמעותה/zemana בzion 'לא נדרש', בתוך פרק זמן של פחות מ- 4 חודשים ממועד ביצוע העבירה, יש לראות את העורר כמו שסירב ליטול את דבר הדואר, ועל פי הדין, יש לראות את המסירה כבוצעה".

וכן ראה גם ע"פ 9620/07 חסון נ' מדינת ישראל, (4.9.07), ואמר:

"התקנה אינה דורשת בחינה מדויקת מה עליה בגורל המשלוח וכי חלפו 15 ימים מיום יציאתו למען הנכוון בדואר רשום וכי המערער לא הרים את הנטול להראות כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו. משקמה החזקה, יכול המערער לנסתות ולסתור אותה בהליך העיקרי, תוך שיעלה את טענותיו לעניין הכתוב "לא נדרש" המופיע על אישור המסירה..."

וראה גם פסק דיןו של כב' השופט כ. סעב בעפ"ת 12-12-28662 קdos נ' מדינת ישראל, (29.5.2013), שם נဟרה עבירה דומה לזה בענייננו ובו הוחלט חזקת המסירה.

המערער לא סתר את חזקת המסירה. חזקת המסירה בדואר עולה עם נסיען החיים והשכל הישר המלמדים כי מסמן שנשלחה בדואר מגע ליעדו ברוב המקרים וכי בכך כדי לكون ידיעה קונסטרוקטיבית של נאשם או חייב

על אודות ההליכים המתנהלים נגדו. עוד מלבד נסיוון החיים כי מקום שההודעה לא נדרשה בمعنى שאלוי נשלה, ככל נועץ הטעם לכך בנסיבות: אי עדכון מרשם האוכלוסין על שינוי כתובות /או אי דרישת ההודעה מטעמים הקשורים בנסיבות - במצבים אלו הדיון רואה בנסיבות כמו שקיבל את המסמך שנשלחה אליו. ראה רע"א 11.6.2013 5255 עיריית הרצליה נ' כרם (11.6.2013).

המעערר לא הביא כל טעם לסתור חזקה זו ומשכך, קביעת בית משפט לתעבורה, בדיון ניתנה".

ברע"פ 15/8604 חנה נגד מדינת ישראל נאמר:

"למעלה מן הצורך, אוסיף כי דין טענותיו של המבקש להיחות, גם לגופו של עניין. כלל הוא, כי משהציגה המשיבה אישור מסירה של דבר הדואר, הנוגע לזמןונו של נאשם לדין בעניינו, כמה "חזקת המסירה", לפיה עובר הנוטל אל כתפיו של الآخرן, להוכיח כי הוא לא קיבל את דבר הדואר, מסיבות שאין תלויות בו (רע"פ 3836 סעד נ' עיריית נתניה (8.6.2015); רע"פ 14/8626 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015); רע"פ 106/15 קרייב נ' מדינת ישראל (20.1.2015)). במקרה דנא, שכונתי כי, אמן, עלה בידי המשיבה להציג אישור מסירה, לפיו דבר הדואר נשלח ממשטרת ישראל אל המבקש, בהתאם לכתובת שנמסרה על-ידי, כאשר דבר דואר זה לא נדרש על-ידי המבקש. במצב דברים זה, עבר הנטול הראייתי אל שמו של המבקש, ומושל להשכיל الآخرן להוכיח כי דבר הדואר לא הגיע לידי, לא נפל כל פגם בהרשעתו בדיון. אדגיש, בהקשר זה, כי אין בידי לקבל את טענותיו של המבקש, בנוגע לתקינות אישור המסירה שהציג המשיבה".

ברע"פ 20/1581 ابو חמיד נגד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' אלרון:

בהקשר זה יזכיר כי אומנם קיימת חשיבות רבה לציוון פרטים מדויקים ומלאים באישור המסירה. עם זאת, המבקש הסתפק בטענה כללית שלפיה לא קיבל את הזמנה לדין, ולא הסביר כיצד עלול התיעוד החסר לפגוע ביכולתו להוכיח את הטענה שלא קיבל את הזימון בדיון. כך, למשל, לא ניתן כי ציון שעת המסירה נדרש כדי להפריך את האמור באישור המסירה (השו לרע"פ 12/8353 בן ישראל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (29.11.2012).")

ברע"פ 20/5356 טחאן נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' אלרון על החלטתו לעיל והוסיף:

"בעניינו, המבקש לא הציע הסבר מפורט כיצד התיעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח שלא קיבל את הזימון בדיון, וכי בכך כדי לדוחות את טענותיו ובקשתו".

בעפ"ת 25991-10-22 איזיגאייב נגד מדינת ישראל, נאמר:

"לענין אי ההתיצבות, טוען המערער כזכור, כי לא קיבל כל הודעה לגשת ליחידת הדואר לצורך קבלת הזימון. עיון באישור המסירה של יחידת הדואר מגלה, כי בתאריך 21.3.2022, בקרה פקידת הדואר בכתבתו של המערער, אותה כתובת בה נמסר פסק הדיון מאוחר יותר, ומושא נמצא איש בבית, הושארה למעערר הודעה בה הופנה לקבלת דבר הדואר ביחידת הדואר. עוד לעומת, כי עד לתאריך 7.4.2021, המערער לא ניגש לדואר

ומשך הזמן הוחזר כ"לא נדרש".

לא צריכה להיות כל מחלוקת, כי עסוקין באישור מסירה אשר אף מעבר לחזקת המסירה שטמונה בו מכח שלוח הדואר, יש בו להעיד על כך, כי המערער נמנע מלקיים לידיו את דבר הדואר, בהתאם להודעה שהושארה לו.

בכגון דא, המערער אינו יכול לפטור את עצמו מעמידה בנטול ההוכחה הרובץ על שכמו, להראות כי אי קבלת הדואר נבעה מסיבות אשר איןן תלויות בו. המערער לא פנה ליחידת הדואר, לא הגיש שאלותא, לא העלה טענה בעניין اي דיקרים בכתבתו ולא סיפק כל הסבר שיש בו כדי לשכנע כי הדואר לא התקבל על ידו מסיבות שאין תלויות בו. אין די בהעלאת טענה בעלים כי לא הושאר לו זמן או כי אם היה יודע עליו הוא היה מכיע לדיוון, כדי להרים את הנטול. הדברים מקבלים משנה תוקף שעיה שפסק הדין שניתן בהעדר המערער, נמסר לאותה כתובת ממש".

בעפ"ת 2320-06-23 מן נגד מדינת ישראל, נאמר:

"אישור המסירה עולה כי ההזמנה לדיוון נשלחה בכתבתו הרשומה של המערער בדואר רשום ולא נדרש על ידו. אישור המסירה כולל פרטים שדי בהם לצורך עירית בדואר לבדוק נסיבות אי מסירת דבר הדואר לידי המערער ואולם המערער לא עשה דבר כדי לברר בעניין זה, ומשכך לא הופרכה חזקת המסירה העולה מתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי תשל"ד-1974".

אכן, המבקש הוא שהגיש בקשה להישפט וזם את ההליך המשפטי, אך יומו ניתן לו ואם בחר לוותר עליו, אין לו להlain אלא על עצמו.

בגזר הדין, לא נגרם למבקש כל עיוות דין.

מכל האמור, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשפ"ג, 10 ספטמבר 2023, בהעדר
הצדדים.